

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ג ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קִיץ לְיָמֵינוּא כְּדָקְאֶמְרוּ דְכְּתִיב לְקִיץ הַיָּמִין.

תרגום לעברית

בְּזֶמֶן אַחֵר, כְּשֶׁרַבִּים חֲטָאֵי בְּנֵי הָאָדָם, הַמְלִשִּׁין הַזֶּה בְּשַׁעַת הַדִּין מִתְעוֹרֵר עַל חֲטָאֵי הָעוֹלָם, אֲזִי הוּא בָּא, וְנִמְצְאָתָה הַלְשָׁנָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַמְקֻדָּשׁ נִטְמָא, וְכָל הַפְּנִים עֲצוּבוֹת וְנִמְצָא הַדִּין, וְעַל זֶה (בְּרֵאשִׁית ו') קִיץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנֵי, בָּא לְפָנֵי וְדָאֵי, לְתַבַּע חֲטָאֵי הָעוֹלָם מִשּׁוּם שְׁהֵם גָּרְמוּ: (ע"כ מִהַשְׁמָטוֹת). [חֲזַרְנוּ לְדַבֵּר הָרִאשׁוֹן, קִיץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנֵי, בָּא לְפָנֵי וְדָאֵי, מִשּׁוּם שְׁהֵם גָּרְמוּ]. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח, (תְּהִלִּים לט) הוֹדִיעֵנִי ה' קִצִּי וּמִדַּת יָמִי מָה הִיא אֲדַעָה מָה חֲדַל אָנִי. אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שְׁנֵי קִצִּים הֵם, אֶחָד לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל, וְהֵם שְׁתֵּי דִרְכִּים לְלַכֵּת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם. קִיץ לְיָמִין - שְׂכָתוֹב (דְּנִיָּאל יב) לְקִיץ הַיָּמִין. וְקִיץ לְשְׂמָאל - שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב כח) קִיץ שֵׁם לַחֲשֹׁךְ וְלִכְלָל תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר [אֲבָן אֶפֶל וְצִלְמוֹת, מִה זֶה וְלִכְלָל תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר? מִי הוּא הַחוֹקֵר? אֵלָּא אוֹתוֹ קִיץ לְשְׂמָאל שֶׁמַּחֲשִׁיךְ פָּנֵי הַבְּרִיּוֹת]. מִהוּ וְלִכְלָל תְּכַלִּית? בְּזֶמֶן שְׁשָׁרוּי הַדִּין עַל הָעוֹלָם לְהַשְׁמִיד - אֲבָן אֶפֶל וְצִלְמוֹת. קִיץ שֵׁם לַחֲשֹׁךְ - זֶה

מלאך המוות, זה נחש. קץ כל בשר, קץ שם לחשך, ששרי מצד של התוף הזהב הוא בא. ולכל תכלית - בזמן שדין שרוי על העולם, הוא חוקר להיות קטגור לעולם להחשיך פני הבריות. קץ לימיו, כמו שאמרנו שכתוב לקץ הימיו.

טקסט הזוהר

אמר ליה קודשא בריך הוא לדניאל ואתה לך לקץ ותנוח. אמר ליה מנוחה בהאי עלמא או בההוא עלמא, אמר ליה בההוא עלמא כמא דאת אמר ינוחו על משכבותם. (דניאל יב) (ותעמוד לגורלך לקץ הימיו. אמרו ליה לאן אתר דהא לא ידענא מה יהא עלי בההוא עלמא. אמר ליה ותנוח). אמר ליה בזמנא דיקומון מעפרא איקום בינייהו או לאו. אמר ליה ותעמד. אמר ליה הא ידענא די יקומון כתות כתות, מנהון דזכאי קשוט ומנהון דחייבי עלמא, ולא ידענא עם מאן מנהון איקום. אמר ליה לגורלך. אמר ליה הא אמרת ואתה לך לקץ. אית קץ לימינא ואית קץ לשמאלא, ולא ידענא לאן קץ. לקץ הימיו או לקץ הימים. אמר ליה לקץ הימיו.

תרגום לעברית

אמר לו הקדוש ברוך הוא לדניאל: ואתה לך לקץ ותנוח. אמר לו: מנוחה בעולם הזה או בעולם ההוא? אמר לו: בעולם ההוא, כמו שנאמר ינוחו על משכבותם. (דניאל יב) [ותעמד לגורלך לקץ הימיו, אמר לו, ' לאיזה מקום, ששרי לא ידעתי מה יהיה עלי באותו עולם? אמר לו', ותנוח]. אמר לו: בזמן שיקומו מהעפר, אקום ביניהם או לא? אמר לו: ותעמד. אמר לו: הרי ידעתי שיקומו כתות כתות, מהם של צדיקי אמת ומהם של רשעי העולם, ולא ידעתי עם מי מהם אקום. אמר לו: לגורלך. אמר לו: הרי אמרת ואתה לך לקץ. יש קץ לימיו ויש קץ לשמאל, ולא ידעתי לאיזה קץ, לקץ הימיו או לקץ הימים? אמר לו: לקץ הימיו.

אוף הקא דוד אמר ליה לקודשא בריהּ הוא (תהלים לט) הודיעני יי קצי. מה איהו חולק עדכי. ולא נח דעתיה עד דאתבשר דיהוי לימינא דכתיב, (תהלים קי) שב לימיני. תא חזי, אוף קודשא בריהּ הוא אמר ליה לנח קץ כל בשר בא לפני. מאן איהו. דא קץ דאחשד אפייהו דבריתא דאיהו קץ כל בשר בא לפני. מכאן אוליפנא חייבי עלמא מקדימין ליה ומשכן ליה עלייהו לאחשכא לון. דכיון דיהבי ליה רשותא נטיל נשמתא. ולא נטיל עד דיהבי ליה רשותא. ועל דא בא לפני למיטל רשו לאחשכא אפייהו דבני עלמא. ובגיני כה והנני משחיתם את הארץ. ועל דא עשה לה תבת עצי גופר בגין לאשתזבא ולא יכיל לשלטאה עלה.

תרגום לעברית

גם כאן דוד אמר לקדוש-ברוך-הוא, (תהלים לט), הודיעני ה' קצי, מהו חלק גורלי. ולא נחה דעתו עד שהתבשר שיהיה לימין, שפתוב (שם קי) שב לימיני. בא ראה, גם הקדוש ברוך הוא אמר לו לנח, קץ כל בשר בא לפני. מיהו? זה הקץ שמחשיך פני הבריות, שהוא קץ כל בשר, בא לפני. מכאן למדנו שרשעי העולם מקדימים ומושכים אותו עליהם להחשיך להם. שפיון שנותנים לו רשות, הוא נוטל את הנשמה, ולא נוטל עד שנותנים לו רשות, ועל זה בא לפני לטל רשות להחשיך פני בני העולם. ולכן והנני משחיתם את הארץ. ועל זה עשה לה תבת עצי גפר, כדי להנצל, ולא יוכל לשלט עלה.

טקסט הזוהר

תא חזי, תנינן בזמנא דמותא אית במתא או בעלמא (נ'א דאתייהיב רשו למלאך המות לחבלא). לא יתחזי בר נש בשוקא. בגין דאית ליה רשו למחבלא לחבלא כללא. בגיני כה אמר ליה קודשא בריהּ הוא בעי לה לאסתמרא ולא תחזי גרמך קמי דמחבלא דלא ישלוט עלה.

בא ראה, שנינו, בזמן שיש מות בעיר או בעולם [נ"א: שנתנה רשות למלאך המות להשחית] לא יראה אדם בשוק, משום שיש לו רשות למשחית להשחית הכל. משום כך אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה צריך להשמר, ולא תראה את עצמך לפני המשחית שלא ישלט עליך.

טקסט הזהיר

ואי תימא מאן יהיב הכא מחבלא. דהא מיין הוו ואתגברו. תא חזי, לית לך דינא בעלמא או כד אתמחי או כד אתמסר עלמא בדינא, דלא אשתכח ההוא מחבלא דאזיל בגו אנון דינין דאתעבידו בעלמא. אוף הכי הכא טופנא הוה, ומחבלא אזיל בגו טופנא. ואיהו אקרי הכי דאתכליל בשמא דא. ועל דא אמר קודשא בריך הוא לנח לטמרא גרמיה ולא יתחזי בעלמא.

תרגום לעברית

ואם תאמר, מי נתן כאן משחית, שהרי מים היו והתגברו? בא ראה, אין לך דין בעולם או כשםכה או כשנמסר העולם בדין, שלא נמצא אותו המשחית שהולך בתוך אותם הדינים שנעשים בעולם. גם כאן במבול כך היה, והמשחית הולך בתוך המבול. והוא נקרא כך, שנכלל בשם הזה. ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא לנח לשמר עצמו ולא יתראה בעולם.

טקסט הזהיר

ואי תימא האי תיבותא אתחזי בגו האי עלמא ומחבלא אזיל בגויה. כל זמנא דלא יתחזי אפי דבר נש קמי מחבלא לא יכיל לשלטאה עליה. מנלן ממצרים דכתיב, (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מאי טעמא בגין דאיהו אשתכח ויכיל הוא לחבלא. ולא אצטריך לאתחזאה קמיה. בגין כך הוה גניז נח וכל אנון דעמיה בתיבותא. ומחבלא לא יכיל לשלטאה עלייהו:

ואם תאמר, הרי התבה הזו נראית בתוך העולם הזה והמשחית הולך בתוכו? כל זמן שלא נראים פני אדם לפני המשחית, לא יכול לשלט עליו. מנין לנו? ממצרים, שכתוב (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מה הטעם? משום שהוא נמצא והוא יכול להשחית, ולא צריך להתראות לפניו. לכן היה גנוז נח וכל אלו שעמו בתוך התבה, והמשחית לא יכול לשלט עליהם.

טקסט הזוהר

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארְחא. אערע בהני טורי דקָרדו, חמו רשימין בקיעין בארְחא דהוו מן יומי דטופנא. אָמר ליה רבי חייא לרבי יוסי הני בקיעין דהוו מיומיו דטופנא, וקודשא בריה הוא שביק לון לדרי דרין בגין דלא יתמחי חוביהון דרשיעיא קמיה.

תרגום לעברית

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. פגשו באותם הרי אררט. ראו רשומים בקיעים בדרך שהיו מימי המבול. אמר רבי חייא לרבי יוסי, הבקיעים הללו שהיו מימי המבול והקדוש ברוך הוא השאירם לדורי דורות, כדי שלא ימחה חטאם של הרשעים לפניו.

טקסט הזוהר

דָּכָה אַרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא. לְזַפְּאִין דְּעִבְדִּין רְעוּתִיהּ, בְּעִי דִּידְכֻרֻּן לְהוּ לְעִילָא וְתַתָּא וְלֹא יִתְנַשִּׁי דּוּכְרָנִיהּ לְדָרִי דְרִין לְטָב. כְּגוּנָא דָּא לְרִשְׁיַעֲיָא דְלֹא עִבְדִּין רְעוּתִיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִתְנַשִּׁי חוּבִיָּהּ וְלֹא דְפָרָא עֲנֻשִׁיהּ וְדְכְרָנִיהּ לְבִישׁ לְדָרִי דְרִין. הֵינּוּ דְכְתִיב, (ירמיה ב) נִכְתָּם עֹנֶה לְפָנַי וְגו'.

שָׁכַךְ דֶּרֶךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: לְצַדִּיקִים שְׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ - רוֹצֶה שְׂיִזְכְּרוּ אוֹתָם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וְלֹא יִשְׁכַּח זְכָרָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְטוֹב. כִּמוֹ זֶה לְרָשָׁעִים שֶׁלֹּא עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ - כִּדִּי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח חֲטָאָם, וְלִהְיוּ עֲנֻשֵׁיהֶם וְזִכְרוֹנָם לְרַע לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, הֵיִינוּ שֹׁכְתוֹב (יִרְמִיָּה ב) נִכְתָּם עֲוֹנָה לְפָנַי וְגו'.

טקסט הזוהר

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר (ישעיה י) צִהְלִי קוֹלְךָ בֵּת גָּלִים הַקְשִׁיבִי לִישָׁה עֲנִיָּה עֲנֻתוֹת. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא. אָבֵל הָאִי קָרָא עַל כְּנֻסַּת יִשְׂרָאֵל אֲתָמָר. צִהְלִי קוֹלְךָ בֵּת גָּלִים, בְּרַתִּיָּה דְאַבְרָהָם אֲבִינוּ הִכִּי אוֹקְמוּהָ בֵּת גָּלִים כְּדֻכְתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) גֵּל נָעוּל. גָּלִים אֲנוּן נְהוּרִין דְּמִתְכַּנְשִׁי וְאִזְלִי וְעֲאִלִּין לְגִיּוּהָ וּמִלִּין לָהּ כְּדֻכְתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) שְׁלַחֲיָה פְּרִדָּס רְמוּנִים.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (ישעיה י) צִהְלִי קוֹלְךָ בֵּת גָּלִים הַקְשִׁיבִי לִישָׁה עֲנִיָּה עֲנֻתוֹת. פֶּסוּק זֶה פֶּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים. אָבֵל פֶּסוּק זֶה נֶאֱמַר עַל כְּנֻסַּת יִשְׂרָאֵל. צִהְלִי קוֹלְךָ בֵּת גָּלִים - בְּתוֹ שֶׁל אֲבְרָהָם אֲבִינוּ, כֹּךָ פֶּרְשׁוּהָ בֵּת גָּלִים, כְּכָתוּב (שִׁיר ד) גֵּל נָעוּל. גָּלִים הֵם מְאֻרוֹת שְׁמֵת־כְּנָסִים וְהוֹלָכִים וְנִכְנָסִים לְתוֹכָהּ וּמִמְלָאִים אוֹתָהּ, כְּכָתוּב (שִׁם) שְׁלַחֲיָה פְּרִדָּס רְמוּנִים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ג ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

הַקְשִׁיבִי לִישָׁה כְּמָא דְאֵת אָמַר (איוב ד) לִישׁ אוֹבֵד מִבְּלִי טָרְף. לִישׁ דְּכַר. לִישָׁה נוֹקְבָא. אֲמַאי אֶקְרִי לִישׁ, אִי מְשׁוּם (מִשְׁלִי ל) דְּכָתִיב לִישׁ גְּבוּר בְּבִהְמָה, אוֹ מְשׁוּם דְּכָתִיב לִישׁ אוֹבֵד מִבְּלִי טָרְף. אֵלָּא כֻּלָּא אִיהוּ לִישׁ גְּבוּרָה תַּתְּאָה וּדְאִתִּי מְגִבוּרָה עֲלָאָה. לִישׁ אוֹבֵד

מבלי טרף, בשעתא דאנון נחלין מסתלקין ולא עאלין לגווה, כדין אתקרי לישא
דאבידת מבלי טרף. דכתיב ליש אוכד מבלי

תרגום לעברית

הקשיבי לישא, כמו שנאמר (איוב ד) ליש אוכד מבלי טרף. ליש - זכר. לישא - נקבה.
למה נקרא ליש? אם משום שכתוב (משלי ל) ליש גבור בבהמה, או משום שכתוב ליש
אכד מבלי טרף. אלא הכל הוא ליש, גבורה תחתונה שפאה מגבורה עליונה. ליש אוכד
מבלי טרף - בשעה שאותם נחלים מסתלקים ולא נכנסים לתוכה, אז נקראת לישא
שאוכדת מבלי טרף, שכתוב ליש אוכד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.